

HBD-957 Ierusalime, cetate-mpodobită

1..le-ru - sa - li - me, ce - ta-te-m-po-do - bi - tă Cu străzi de a - ur, ar -

7 gint și cris - tal, De pe pă - mânt al meu dor se ri - di - că,

13 S-a-jung la Ti - ne, să scap de ori - ce rău. **Refren** Am

19 Ti - ne Să scap de-ori-ce sus - pi - ne Și să mă uit la fru-mu-se-țea Ta

25 Că tot ce-i pe pă - mânt es - te goa-nă du - pă vânt Și nu pot să-mi gă -

31 sesc fe - ri - ci - rea.

1 Ierusalime, cetate-mpodobită
Cu străzi de aur, argint și cristal,
De pe pământ al meu dor se ridică,
S-ajung la Tine, să scap de orice rău.

Refren:
Aș vrea s-ajung la Tine
Să scap de orice suspine
Și să mă uit la frumusețea Ta
Că tot ce-i pe pământ este goană după vânt
Și nu pot să-mi gădesc fericirea.

2 Aș vrea să văd porțile ferecate
Ce n-au asemănare pe pământ,
Și ziua-n care vor fi descuiate
Să intre pe ele poporul cel sfânt.

3 Aș vrea să văd pomul vieții în care
Cu-atâte roade cum stă împodobit,
Și râul vieții cu apele limpezi
De-a lungul cetății curge liniștit.

4 Aș vrea să văd mereu a Ta splendoare
Să umblu pe-ntinsul Tău minunat
Și să rămân pe vecie cu Tine
Privind întruna pe-alesul Împărat.